

OBSAH

PŘEDMLUVA.....	6
1 NÁZVOSLOVÍ CHEMICKÝCH PRVKŮ.....	7
1.1 Historický vývoj názvů a symbolů prvků	7
1.2 Současné názvy a symboly prvků.....	8
1.2.1 Vznik názvů prvků	9
1.2.2 Současné značky a názvy prvků	11
1.2.3 Názvosloví prvků se $Z > 100$	18
1.2.4 Význam symbolů u značek prvků	19
1.2.5 Zápis rovnic jaderných reakcí	19
1.3 Názvy skupin a podskupin prvků.....	19
1.3.1 Přehled názvů skupin a podskupin prvků	19
1.3.2 Historie názvosloví a objevů vybraných skupin prvků	22
1.3.3 Cvičení I: Prvky	25
2 OBECNÉ ZÁSADY NÁZVOSLOVÍ ANORGANICKÝCH SLOUČENIN	28
2.1 Oxidační číslo prvků	28
2.1.1 Vyznačení oxidačního čísla	29
2.1.2 Cvičení II: Oxidační čísla prvků	32
2.2 Racionální (systematické) názvy sloučenin.....	33
2.2.1 Názvoslovné předpony (prefixy)	33
2.2.2 Názvoslovné koncovky (sufixy)	35
2.2.3 Pořadí zápisu atomů a atomových skupin ve vzorcích anorganických sloučenin	35
2.3 Chemické vzorce.....	37
2.3.1 Typy chemických vzorců	37
2.3.2 Elektronové strukturální vzorce	40
2.3.2.1 Základní pojmy a symboly	40
2.3.2.2 Strukturní vzorce	41
2.3.2.3 Úprava strukturních vzorců na elektronové strukturní	43
2.3.3 Cvičení III: Vybrané názvy anorganických sloučenin a typy jejich chemických vzorců	45
2.4 Názvy iontů a atomových skupin	47
2.4.1 Názvy kationtů	47
2.4.2 Názvy aniontů	48
2.4.3 Názvy atomových skupin	52
2.4.4 Cvičení IV: Názvy iontů a atomových skupin	54
3 NÁZVOSLOVÍ NEKOORDINAČNÍCH ANORGANICKÝCH SLOUČENIN	56
3.1 Názvosloví binárních sloučenin	56
3.1.1 Cvičení V: Binární sloučeniny	59
3.2 Názvosloví ternárních (tríprvkových) a víceprvkových sloučenin	61
3.2.1 Hydroxidy	61
3.2.2 Názvosloví podvojních oxidů a podvojních hydroxidů	61
3.2.3 Cvičení VI: Hydroxidy a podvojné oxidy	62
3.2.4 Názvosloví anorganických kyselin	63
3.2.4.1 Bezkyslíkaté kyseliny	63
3.2.4.2 Jednoduché kyslíkaté kyseliny (oxokyseliny)	63
3.2.4.3 Polykyseliny	65
3.2.4.4 Deriváty oxokyselin	66
3.2.4.5 Cvičení VII: Kyseliny	69
3.2.5 Názvosloví solí	71
3.2.5.1 Soli bezkyslíkatých kyselin	71
3.2.5.2 Soli oxokyselin a jejich deriváty	71
3.2.5.3 Cvičení VIII: Soli I	73

3.2.5.4	Smišené soli.....	75
3.2.5.5	Solváty, adiční sloučeniny, klathráty.....	75
3.2.5.6	Zásadité soli.....	77
3.2.5.7	Cvičení IX: Soli II	78
4	NÁZVOSLOVÍ KOORDINAČNÍCH SLOUČENIN.....	80
4.1	Definice a základní pojmy.....	80
4.2	Názvosloví koordinačních částic – základní pravidla	83
4.2.1	Centrální atomy.....	83
4.2.2	Pořadí ligandů ve vzorci a názvu koordinační částice	84
4.2.3	Použití oddělovacích znamének (pomlček).....	84
4.2.4	Tvorba názvů koordinačních sloučenin.....	85
4.2.5	Názvy ligandů.....	86
4.2.6	Izomerie koordinačních sloučenin	88
4.2.6.1	Strukturní izomerie.....	88
4.2.6.2	Prostorová izomerie	89
4.2.7	Používání názvoslovních zkrátek pro ligandy	91
4.3.7	π -komplexy	92
4.2.9	Vícejaderné komplexy	93
4.2.10	Cvičení X: Koordinační sloučeniny	95
5	KLÍČ SPRÁVNÝCH ODPOVĚDÍ K ZÁKLADNÍM CVIČENÍM I – X.....	98
6	REPETITORIUM CHEMICKÉHO ANORGANICKÉHO NÁZVOSLOVÍ – NÁROČNĚJŠÍ ÚKOLY	112
6.1	Obecné zásady názvosloví anorganických sloučenin	112
6.1.1	Oxidační číslo	112
6.1.2	Značky a názvy prvků	119
6.1.3	Skupiny prvků a poloha prvků v tabulce.....	120
6.1.4	Složení atomů	121
6.1.5	Zkrácený zápis jaderných reakcí	122
6.1.6	Typy chemických vzorců	123
6.1.7	Elektronové strukturní vzorce, geometrie molekul	125
6.1.8	Názvy kationtů	129
6.1.9	Názvy aniontů	131
6.2	Názvosloví nekoordinačních anorganických sloučenin	133
6.2.1	Názvy solí I	133
6.2.2	Názvy neutrálních a elektropozitivních atomových skupin obsahujících kyslík či jiné chalkogeny	134
6.2.3	Názvy solí II	135
6.2.4	Iso- a heteropolyanionty	136
6.2.5	Názvy solí III	138
6.2.6	Názvy kyselin a jejich derivátů	139
6.2.7	Názvy solí IV	141
6.2.8	Solváty, adiční sloučeniny, klathráty	144
6.3	Názvosloví koordinačních sloučenin	145
6.3.1	Ligandy	145
6.3.2	Koordinační částice	146
6.3.3	Jednoduché koordinační sloučeniny	148
6.3.4	Názvoslovné zkratky	148
6.3.5	π -komplexy	149
6.3.6	Vícejaderné komplexy	150
7	PŘÍLOHY	153
8	LITERATURA	157

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1:	Chronologie objevů chemických prvků	17
Obr. 2:	Skupinové názvy prvků	20
Obr. 3:	Označení skupin v periodické soustavě prvků	21
Obr. 4:	Členění prvků na s-prvky, p-prvky, d-prvky, f-prvky.....	22

SEZNAM TABULEK

Tabulka I:	Názvy prvků	11
Tabulka II:	Objevy chemických prvků a původ jejich názvů	14
Tabulka III:	Číselné základy prvků se $Z > 100$	18
Tabulka IV:	Příklady značek a názvů prvků se $Z > 100$	18
Tabulka Va:	Tradiční skupinové názvy prvků.....	19
Tabulka Vb:	Nově zavedené skupinové názvy prvků.....	20
Tabulka VI:	Alternativní označování podskupin A, B	21
Tabulka VII:	Názvoslovná zakončení pro vyznačení kladného oxidačního čísla.....	29
Tabulka VIIa:	Přehled jednoduchých číslovkových předpon.....	34
Tabulka VIIb:	Přehled násobných číslovkových předpon.....	34
Tabulka IX:	Názvy aniontů odvozených od oxokyselin.....	49
Tabulka X:	Přehled běžně frekventovaných aniontových ligandů koordinačních částic.....	86
Tabulka XI:	Přehled běžně frekventovaných neutrálních ligandů koordinačních částic	87
Tabulka XII:	Názvoslovné zkratky označující aniontové skupiny (s udáním původních elektroneutrálních látek)	91
Tabulka XIII:	Názvoslovné zkratky označující neutrální ligandy.....	91

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha I:	Tabulka vybraných mineralogických a chemických názvů a vzorců minerálů... 153
Příloha II:	Triviální názvy vybraných chemických sloučenin..... 155
Příloha III:	Polymorfie 156

V období 19. století docházelo k rychlému nárůstu počtu nových prvků, kterému Daltonovo jednoduché řešení přestalo výhodovat. Z těchto důvodů v roce 1811 švédský chemik Berzelius zavedl nové symboly prvků, založené na prvních odvozených od jejich latinských názvů a svého počtu atomů.

Ve třetí části, která pojednává o metalech, užíváme početná označení pravděpodobně nejdříve využitá v roce 1800 – 1801 deskriptivně.

Všechny tyto symboly jsou však využívány i v mnoha jiných kontextech, když je potřeba vysvětlit, že určitý prvek má určitou vlastnost, nebo že určitý prvek je v určitém stavu.

Je třeba ho však tu když mají početná označení spolužádno s jiným kovem nebo metaloidem, když početná označení kovů jsou stejná, pak chei v tomto případě je potřeba použít zkratku, kterou nemají spořeštěn.

Některé z těch znaků se neuplyňují, například pro rhodium navrhoval znáčko R, která pro možnost zaměnit s obecným symbolem radikálu byla změněna na Rh, pro lithium navrhoval L,